Ч. 219. Пятниця 15 (2) жовтня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за залученєм оплати почтової.

РЕКЛАМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

за цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Засіданє вечірне з д. 12. жовтня. — 53 засіданє I. сесиї IX. періоду.

На передвчерашнім вечірнім засіданю краєвого сойму промовляли ґенеральні бесідники пп. Вітос і с. Стояловский над замкненєм рахунків дирекциї пропінацийного фонду і прелімінаром на слідуючий рік. В голосованю принято до відомости справозданє і з черги слідував третій реферат п. Абрагамовича про перенесенє діяльности дирекциї пропінацийного фонда на кр. Виділ.

По представленю п. Намістником правительственного комісаря для тої справи в особі радника Ґ. Брікнера, переведено дискусию і закон ухвалено.

П. В. Коритовский реферував предложенє в справі збільшеня концептового, рахункового і касового персоналу в кр. Виділї. Внесеня ухвалено.

П. Майс реферував справу заснованя оселї поправчої для нелітних хлопців і дівчат в Передільници та поставив іменем комісиї адмін. резолюцию на затягненє позички на ту ціль у висоті пів міліона корон. Виділ поправчий для дівчат тоді розпічне ся будувати, коли правительство дасть на то найменше 40 прц. субвенциї.

П. Скварко закинув справозданю комісиї, що оно недокладне і незгідне з дійстним станом річий, та дуже подрібно критикував адміністрацию Виділу краєвого що-до ґрунтів у Передільници.

П. Маршалок перервав бесідникови увагою, що він не говорить до річи.

По промові пос. Ганчаковского замкнено дискусию і вибрано ґенеральних бесідників пп. Стояловского і Ябловьского.

П. Скарс предложив справозданє в справі будови заведеня для божевільних в Кобаржині та внесенє на затвердженє пляніа і кошторисів будови коштом 7 міліонів корон.

По промовах пп. Содомори і Куровця в голосованю принято внесенє.

О год. 12 в ночи п. Маршалок замкнув засіданє.

Вчерашне засіданє розпочало ся о год. 10 мін. 20 рано.

Пос. Винничук попирає петицию в справі субвенциї для рускої захоронки в Станиславові, пос. Макух петацию одної вдови по учителю, пос. Скварко петицию товариства жіночої бурси в Коломиї о субвенцию, а пос. Стила петицию громади Ярошовець о зниженє шкільної пре-стациї.

Нагляче внесенє поставив пос. Макух в справі візваня правительства розслідити надужитя шкільних властий на поли „нашого народного шкільництва.

Звичайне внесенє поставив пос. Марс на заснованє бібліотеки для ужитку соймових послів.

По відчитаню інтерпеляций реферував з дневного порядку пос. Онишкевич справу вилученя Яремча з громади Дора і утвореня з него самостійної громади. Реферевт поставив внесенє, щоби палата приступила на основі звіту краєвого Виділу відразу до другого читаня.

Тому спротивив ся пос. Олесницкий і поставив внесенє, щоби відослано справу до громадскої комісиї.

В голосованю внесенє упало і палата приступила до другого читаня. Відтак прочитав референт законопроєкт і почала ся загальна розправа.

В дискусиї забирали голос пп. Старух, Ганчаковский і Макух. Поставлені поправки палата відкинула і ухвалила закон в другім і третім читаню.

З черги принято потім в 3 читанях закон про довзіл громаді Гусятин побирати підвис-

---

51)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Конець).

В полуднє четвертого дня нашої подорожи вода Єльостона, що доси по виплаві з озера плила спокійно, стала бурлива і рвуча, стіни гір зійшли ся і утворили дебру, а коли земля тут ще нараз урвала ся і русло ріки спустило ся о кілька метрів низше, то широка перед тим ріка щезла нам поза гущавником таки зовсім з очий. З нею щезла й ціла долина, а ми їхали серед таємничої темноти по тихій лісній дорозі мов би закопані межи чорними рядами старих дерев.

Нараз розступила ся заслона і ми аж крикнули з дива. Мов би якась скриня, сьвітяча красками, виднїла ся глубока пропасть, діло штуки з ріжнобарвних красок, котрі із спільного ґрунту сторчали до гори тисячами своїх круг і шпилів і підоймили ся аж до самого берега тут на горі. Була то найсовершеннїйша долина, яку я коли небудь бачив, так рівномірно і гарно розкладали ся тоті стіни долини; але она й так була переповнена веселими красками, які лиш сонце може творити, червоними і жовтними, зеленими і синими всїлякими відтїнями і так фантастично розділяли ті стіни тоґі якісь видні шпилї, що око виділо передовсїм тоті подробиці і в першій хвили не могло добачити гармонійної цілости, лиш більше її відчувало. Коли ж наші очи звернули ся відтак аж до самого спода тої долини і побачили, як тут ріка Єльостон сьвітила ся зеленою мов смараґд краскою, тоді злучала ся довкола тої ріки ціла долина що до форми і краски в одну цілість і представляла нам діло штуки, яке не міг би совершеннїйше сотворити мїякий людский ґеній.

Але природа перевисшила ще й сю красу: коли ми з виступаючої скали глянули поза себе, в горішну часть тої дебри, побачили ми, як ріка величавим водоспадом спадала в долину і тим способом додавала ще прямовисну лінію пливучої краси до поземої, яку творила її зелена вода сподом долини. Був то образ огню і води, який нам сей каньон представляв, а заразом розкривав нам і тайну того, в який спосіб він утворив ся. Колись вульканічний огонь як всюди на сій високорівни так і тут розстелив свою ріжнобарвну покриву з ляви по верствах вапна в споді. Відтак найшла на парк ледова доба, а ожеледці, які она з тих місць, де тепер озера, висувала на північ в долину, розрізували покриву ляви своїми острими зубами, аж остаточно вирізали в ній отсю ріжнобарвну долину. Тепер присьвічує сонце на її діло; жар ляви і студінь ожеледців щезли, але остала ся пишнота красок, якої надав огонь сїй гірскій долинї, і пишнота форм, які тут поробила вода.

Коли по полудни дощ змусив нас сидїти в готели, завела ся була розмова про той дивний факт, що природа всї чотири найбільші краєвидні займавости Америки убрала в форму каньонів або дебр, котрими пливе ріка. Далеко на Сходї шумить Ніаґра, спадаючи із зовсїм плоскої рівнини в кітлину подібну до скрині і в той спосіб представляє найдикійше видовище водне, яке лиш можна знайти на американьскій земли. В пустинях Арізони вирив Кольорадо зі своїми давними, вже висхлими притоками цїлий підземний сьвіт жаріючих красками дебр, які попупали землю так, що она стратила свій природний вид і виглядає мов гори в пеклї. В красній Каліфорнії пливе Мерсед яко потомок величезних ожеледців каньоном із сьвітячого білого ґраніту і робить тим долину Йоземіт конкурентом наших найкрасших долин альпейских. Наконець тут в парку Єльостон єсть ріка з ожеледців, що пливе крізь закрашену ляву і жолобить в ній каньон, що виглядає так сьвіжо як той, через котрий пливе Мерсед а такий повен красок як каньон Кольорада.

Наші студентки поставили питанє, котрій з тих дебр належить ся першенство найбільшої краси. Але тих кількох з нас, що виділи всї ті чотири чудеса природи, не хотіли поступати собі з тими майстерскими творами природи як зі шкільними задачами і ставити їх задля сих або тих визначностий або недостач один висше або низше понад другим. Ми порівнали їх з планетами на нічнім небі, кожда сьвітить своєю питомою собі краскою, але всї суть однаково совершенні і красні.

шені громадскі оплати від спіритусових напитків. **Польскі посли вибрали ґенеральними бесідниками пос. Беднарского і Гупку, котрі зараз зрекли ся голосу.**

По відосланю до комісиї аґрарних реформ внесеня пос. Стефчика в справі краєвого закона про заводову орґанізацию рільників, предложив п. Гупка справозданє банкової комісиї в справі підвисшеня ґарантиї краю за вкладки ощадности до висоти 40 міліонів корон. В дискусиї забирали голос пп. Левицкий і Стефчик та ґенеральні бесідники др. Олесницкий і Мілевский.

Ґенеральний бесідник Мілевский заявив м. и. в справі відношеня обох частий краю під взглядом числа уділених позичок між обі части краю, що поясненє того дають біляпси кипших інституций кредитових. З щадничих кас є на Сході 24 а на Заході 23, сума вкладок виносила 136 міліонів на Сході а 131 на Заході. Гіпотечний кредит в щадничих касах виносить загалом 174 міліонів, з того 93 міл. в західній а 80 міл. у всхідній. Повітові каси західної Галичини виказують 2,600.000. Отсї факти пояснюють суть річи, а не мотиви національної політики, котра в банковій управі не може мати місця. В другій части промови обговорював бесідник справу ініциятиви банку, який мусить числити ся з засобами власного В тім напрямі признав він повну рацию пос. Олесницкому, треба поступати осторожно і поступенно витворювати щораз нові сили, а на їх основі буде опирати ся успосібненє до щораз більших задач.

По фактичнім спростованю пос. Стефчика приято всї внесеня комісиї.

Новинки.

Львів, дня 14 жовтня 1909.

— **Іменованя.** П. Мінїстер справ внутрішних іменував старших комісарів повітових: Івана Мандзеля, Вол. Красуского, секретаря Намістництва Тад. Пйонтковича і віцесекретаря в мінїстерстві справ внутрішних дра Тад. Мошиньского старостами; — комісарів повітових дра Ст. Токаржа і Люде. Ваковского секретарями Намістництва в Галичині; дальше іменував комісарів повітових Бол Геллєра і Вільг. Гавроньского ст. комісарами повітовими.

— **Репертуар руского театру в Тернополи.** Саля Міщаньского Брацтва. — Початок о 8 год. вечером. Білєти продає Народна Торговля.

В суботу, 16 с. м. „Жидівка“, опера Галєвія.

— **Окружаний з'їзд сокільский** у Львові відбуде ся в недїлю дня 24 жовтня с. р. о 10 г. в гімн. салї при ул. Руській ч. 20 (дім „Днїстра“) з отсим дневним порядком: 1) Вступне слово. 2) Хиби сокільских товариств на селї 3) Реферат і дискусия про сокільский злет у Львові в 1910 р. 4) Виряд (нова муштра). 5) Наука свобідних вправ. 6) Звіти відпоручників. Вечером по нарадах театральне представленє для відпоручників.

— **Нещасливі пригоди.** На ул. Личаківскій коло костела сьв. Антонія сполошив ся вчера перед полуднем кінь запряжений до візка і гнав до міста. На площи Бернардиньскій впав на дорожку і значно ві ушкодив а по дорозї зранив 3 мужчин, що хотїли его задержати. Двох з них, монтера Казим. Кукіса, потовченого і шлюсаря Ромуальда Стрийовского, котрий мав зломане ребро, заосмотрила поготівля ратункова, а третому дали поміч в ґарнїзоновім шпитали при ул. Личаківскій. Коня, власність п. Адамского, властителя торговлї в готели Жорж, задержано в місті. — Якогось двигаря, літ около 60, незнаного з назвиска, переїхало вчера на ул. Жовківскій заднє колесо воза наборового. Непритомного забрано з місця і відставлено до шпиталю де він небавком помер. Візника арештовано. Він оправдує ся, що не має навіть понятя, в який спосіб незнакомий чоловік міг дістати ся під колесо. — Йосиф Фінкельштайн, ґімназияльний ученик літ 17, біг оногди вечером через ґубернаторскі вали, а що було темно, не добачив лавки і вдарив об неї так сильно ногою що зломав ві Нещасливого принесено на стацию ратункову, де ему подали першу поміч, а відтак відвезли до дому родичів.

— **Дрібні вісти.** Канцелярия Руского Тов. педаґоґічного перенесена від вчера на ул. Мохнацкого ч. 12. Урядові години від 8—1 і від 3—6. — Дня 21 жовтня, в четвер о 1 год. в полудня відбудуть ся в Бібрцї в комнатах рускої „Бесїди“ загальні збори товариства „Народний Дім“. — В Берестї грабівского повіта відбудуть ся дня 17 с. м. загальні збори читальнї „Просьвіта“. — Нинї рано о 10 год. відбула ся на тутешнім унїверситетї інавґурация. — Знайдену войскову книжочку Кирила Чайківского можна відобрати на полїциї. — П. Амалїя Вайс згубила поляреc з сумою 115 К. — П. Филипови Натансонови вкрадено із замкненої шафи шаль мережаний вартости 500 К. — Арештованого в Ню Йорку і випущеного на волю Фрімана, підозріного о крадіж 119.000 К на почтї у Відни при площи Міноритів арештовано знову. — Сегорічна осїнь так тепла і красна, що на Волинї і Українї в декотрих сторонах зацвили на ново махови, каштани, а деякі дерева овочеві дістали нові пупінки. На сїножатях показала ся сьвіжа трава.

— **Огнї.** У фабрицї олїю і покостів за жовківскою рогачкою, котрої головним акционарем есть гал. Банк гіпотечний вибух оногда по полудни з невислїдженої доси причини огонь і знищив кришу партерового будинку призначеного до фабрикациї покосту. Огонь альокалїзувала міска сторожа пожарна. Шкода виносить кількасот корон і була обезпечена в краківскім Товаристві обезпечень. — Про огонь о Ямници, який там вибух в само полуднє дня 5 с. м. в стодолї Івана Іваночка сина Петра, доносять тепер, що мимо надзвичайних змагань і працї місцевої „Січи“ і „Січи“ з поблизького Сільця та сикавки зелїзничої годї було огонь пригасити. Згоріло 22 загород господарских, обнимаючих 86 будинків господарских. Всї господарі були обезпечені, 18 з них в „Днїстрі“, а 4 в краківскім товаристві. Мимо того шкода есть дуже велика, бо обезпеченє було низьке.

— **Що значить пияньство в Росиї.** Член российскої Думи, пос. Чоляшов, займає ся спеціяльно збиранем статистичного материялу в справі ширеня ся в Росиї пияньства і его наслїдків. На однім з засїдань Думи представив він числами, як пияньство нищить в Росиї людий. Дослїди его ось що показали: від пияцкого дуру (Delirium tremens) згинуло в однім роцї 6895; в тім самім роцї утопило ся 9165 пияниць, зийшло з розуму і померло внаслїдок пияньства 3277, забило ся внаслїдок упадку в пянім станї 8758 осіб, розбило ся об сходи і лїхтарні 2896, повісило ся в пянім станї 834, згоріло в пянім станї 1530, строїло ся пянім станї 375, зарізало ся 674, дістало апоплексиї внаслїдок пияньства 1251 осіб. Всїх разом згинуло в Росиї внаслїдок пияньства лиш в однім роцї 34 665 осіб.

— **Про убийство Фрайтаґа** доносить черновецка „Буковина“, що рішучо неправдою есть, мов би покійник був противником Русинів або щоби він підпирав якусь руску партию (т. зв. кацапів) против другої (українців) при теперішних громадских виборах у Вашківцях, б

Слїдуючого дня відкрила нам природа в потрійнім степенованю послїдні чудеса, які ще зберігла була для нас в своїм лонї. На самперед завела нас на поле кипячих ґейзірів, зване кітлиною Норріс, і пригадала нам паруючими та бухаючими жерелами і кипячими ставами знов свою огнену силу. Відтак заблукала нас до ще дивнїйшого видовища.

Край дороги, поза усхлими деревами, що стояли були сподом довкола мов жертви смерти, розложила ся була гора, з котрої бухала пара а в котрій жерела кипячого вапна поробили були діри і виплизаючим вапном обвели ві мов білим плащем довкола. Як би не то, що би тото кипяче жите в серединї гори зробити ще виразнїйшим, вибухали тоті горячі маси зі страшенним гуком, котрий чути було далеко довкола. То була „ревуча гора“, котру наші студентки назвали зараз найбільшим чудом парку. Гора та показувала нам, яким то будівничим ставала ся тота вапняна вода, коли она замість на рівній луцї бухати в гору спливала з гори в долину.

Їдучи дальше, розмавляли ми ще, ніби трохи втїшені трохи здивовані, о тій ревучій горі, коли природа заглянула нас вже до свого послїдного і найбільшого чуда. Гори кругом довкола нас почали сходити ся до купи і утворили скалисті ворота, через котрі ми кілька хвиль їхали; коло нас плила мала ріка, котра живими водоспадами збігала в долину. Відтак скали розступили ся знову і перед нашими очима показала ся широко розложена кітлина, в котрої глубинї лежала, як здавало ся, якась велика дорогоцїнність. Чим близше ми підходили, тим дивнїйший ставав вид, а коли ми станули на сподї долини, лежав перед нами найпишнїйший кусень землї, котрого краси не годне мов перо описати і зломило би ся, як би я то хотїв зробити. Позвольте длятого, що вам лиш опишу, як природа то зробила, а то вже досить дивне.

Она підложила свій огонь під красний хребет гір, що замикає кітлину від заходу і спадаючи лагідно, сходить ступенями аж до споду долини. Тепер же із всїх сторін і кінців зеленої покриви бухнули горячі вапняні жерела, знищили ростинність і розтягнули по всїх площах і ступенях гори блескучий білий плащ. Всї ві ступенї стали мов би каскади водоспаду, котрий підчас лютої зими в лід перемінив ся, всї ві площі стали мов би поля вкриті замерзлим снїгом. Але відтак взяла ся природа до своїх горнять з фарбами. Небавком засьвітили ся всї ступенї і площі, цїлий город тих червоних, зелених і синих ставків, які ми доси виділи лиш розкинені по парку як рідкі цьвіти. В їх чистих водах відбивали ся хмари і небо; їх надмір журчав сотками поточків по ступенях в долину і робив по білім вапнї сотки червоних, зелених, жовтих і синих доріжок. Додайте ще до того, що тота гора все ще жиє, все ще есть тим огнищем, на котрім вода варить ся, з котрого піднимають ся хмари пари і добуває ся якийсь дивний шум, а зрозумієте то здивованє, з яким ми споглядали на послїдну штуку вульканічної сили парку. Але вам треба було з нами видїти, як поблискувало сонце по тім ріжнобарвнім камінню, як сьвітило ся в тих ясних ставках, вам треба було видїти з нами, як цїла тота маса дрожала і віддихала горячим житєм глубини, а тодї би зрозуміли ту розкіш, з якою ми споглядали на тераси Мамота Гот Спрінґса!

З сею кінцевою апотеозою сходила для нас заслона на єльостоньский парк; подорож наша закінчила ся їздою без всяких подій до двірця зелїзницї. Але й на що нам ще треба було якихсь подій, коли ми жили образами парку а всї наші гадки, вся наша розмова лиш около них крутили ся. Нашим студенткам здавало ся, що они були в зачарованих замках, де зачаровані князї наповняли парк своїми чудесами, то знов раді би були мати балеві суконї таких красок, як они тут виділи в ґейзірах. Наші студенти жалували, що парк отворений лиш через три місяцї а то насунуло гадку, чи не назначена паркови ще якась велика будучність. Ще більшу будучність пророкували паркови наші лїкарі. Хто знає, чи тоті жерела, ставки і ґезіри в парку не мають якої такої цїлющої сили, що не лиш недужі і калїки приходили би в них до сили, але й старі на молодих би в них відроджували ся! — Оттак вела ся розмова, аж остаточно всїх опанувала якась задума, котра однак не довго тревала, бо з нашого ваґона понесла ся пісня. Зі співом в'їзджали ми до парку та й зі співом виїзджали з него, а хто не міг співати, той слухав мельодий і думав дальше про чудеса парку.

На єльостоньскім парку закінчила ся моя подорож по Америцї; Пульманівский ваґон завіз мене звідтам за кілька днів до Ню-Йорку. Вертаючи в своласи, мав я час придивити ся ще раз в дусї всему тому, що підчас моєї подорожи пересунуло ся на яві перед моїми очима.

якраз обі сї партиї пішли тепер разом. Згадана ґазета пише в тій справі: „В суботу вечером около 9 год. застрілено п. Романа Фрайтаґа, дідича в Вашківців. Вертав він в тім часі візком разом з фірманом і своїм книговодцем до Вашківців з свого фільварку в Замістю. Коли візок переїздив через міст, нагло вистрілив хтось з заду до п. Фрайтаґа. П. Фрайтаґ помер на місци, прочим нїчо не стало ся. Сїм льоток віднайдено відтак в правім плечи помершого. Така нагла смерть п. Фрайтаґа викликала в цілім нашім краю велику сензацию а при тім і жаль, бо померший був загально знаним, знаменитим господарем на своїх великих добрах, яких вартість оціняють тепер на 6 мілїонів корон; брав живу участь в політичнім житю буковиньских Поляків. Між Українцями смерть п. Фрайтаґа викликала також щире співчутє, вже хоч би по тій причині, що жінка п. Фрайтаґа є рідною сестрою нашого сойм. посла п. Малика. Коли лиш довідано ся о застріленю п. Фрайтаґа, сейчас заряджено строге слідство в тій справі. І виявилось, що після всіх признак спричинив сю смерть якийсь Данилюк в Замістя, запалений а неуправнений ловець зьвірини в добрах п. Фрайтаґа. Сего Данилюка заскаржив п. Ф до суду — і через се вродилась в нїм жадоба мести, якої жертвою впав нещасливий п. Фрайтаґ. Так представляє ся отся на всякий спосіб траґічна смерть. Вся наша суспільність -- кінчить згадана ґазета — щиро щире співчутє п. Фрайтаґовій і п. пос. Маликови. Як довідуємо ся, пос. Пігуляк виїхав до Вашківців, щоби взяти участь в похоронї“. — Похорон бл. п. Фрайтаґа відбув ся ві второк.

„Czernowitz. Tagblatt“ доносить: Слїдство ведене в справі убитя бл. п. Фрайтаґа виказує щораз більшу вину Данилюка. Підчас другої ревізиї у Данилюка знайдено між иншими більшу скількість пороху стрільного і инші прибори мисливскі. Слїдство ствердило також, що до погибшого стрілено з віддали 15 кроків.

Телеграми.

Краків 14 жовтня. Полїция арештувала 8 молодих людий, підозрілих о підкладанє петард вибухових в Кракові. Арештовано також якогось піротехніка, котрий удержував тайну лябораторию і продавав материяли вибухові, уживані до петард.

Прага 14 жовтня. Парляментарна комісия клюбу аґрарніїв ухвалила вести дальше з цілою рішучостию розпочату борбу против теперішної правительственної системи. Що до дальшої тактики, постановлено відложити ухвалу до спільної наради всїх ческих партий зі славяньскою униєю. Засїданє то відбуде ся ві второк у Відни.

Барцельона 14 жовтня. Феррера страчено вчера о 9 год. рано.

Париж 14 жовтня. З причини страченя Феррери прийшло тут до великих демонстраций, підчас котрих одного полїцияна убито а богато иньших поранено. Підчас демонстраций підпалено самоїздний омнібус і перевернено кілька лїхтарень

Париж 14 жовтня. „Humanité“ оголошує відозву видану бувшим послом Накетом і Лесаятом іменем „комітету оборони жертв іспаньскої реакциї“. У відозві тій автори єї атакують в острих словах короля і мінїстрів іспаньских та взивають социялїстів і революціонїстів до устроєня демонстрациї перед іспаньскою амбасадою. Полїция поробила відповідні міри, щоби не допустити до демонстрациї.

Мадрид 14 жовтня. Ґенерал Пріmо де Рібера подав ся до димісиї яко ґенеральний інспектор армії.

Біярріц 14 жовтня. Іспаньский сенатор Ортеґа заявив в інтерв'ю, що страчене Феррера викликало в цілій Европі і Іспанії глубоке вражінє. В Іспанії треба вижидати поважних подій, котрих вибух прискорить страченє Феррера.

Константинополь 14 жовтня. Бувший секретар в Ілдизї, Іззет, котрий тепер перебуває в Анґлії, надіслав до „Сабах“ поясненє, як прийшло до російско-турецкого договора в справі привилеїв зелїзничих на побережу Чорного моря. Іззет каже, що султан змусив мінїстра підписати ту угоду шкідливу для Туреччини.

Буенос Аірес 14 жовтня. З причини страченя Феррера постановлено тут бойкотувати іспаньскі кораблї і товари.

Рим 14 жовтня. Президия міста Фльоренциї видала до Кортезів протест против страченя Феррери. — В Ґенуї, Неаполи і инших італїяньских містах відбули ся демонстрациї против страченя Феррери.

Міляно 14 жовтня. З причини страченя Феррери відбули ся тут вчера великі демонстрациї. Всї склепи були замкнені. Промавляло богато бесїдників, між иншими і пос. Тараті.

Петербург 14 жовтня. Подорож президента кабінету Столипіна до Лівадиї відложено на час необмежений.

Курс львівский.

Дня 13-го жовтня 1909	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	628 —	638 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402 —	412 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557 —	565 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	410 —	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	110·40
Банку гіпот 4½%	99·10	99·80
4½% листи застав. Банку краєв.	100 —	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·50	95·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·90	94·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·80	100·50
Зелїз. льокальн. „ 4% по 200 кор.	93·40	94·10
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·30	95·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·30	94·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	116 —	122 —
Австрийскі черв. хреста (курс відповідний) . .	56·25	60·25
Угорскі черв. хреста . .	36·25	38·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	67·50	73·50
Базиліка 10 кор. . .	22·65	24·65
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·40
Рубель паперовий	2·55	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, 8^{10}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·49, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{15}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), 11^{55} *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *).
*) З Винник.

Поїзди льокальні

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25}.
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·25, **2·23**. 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**. 8^{29}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1.49*) 6·50, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукюв. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительской в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хліба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24 „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Нелопада. (Телефона ч. 527).